

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

မားစာခံ

မြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်

ဝတ္ထုတိုများ

နိတဦး(ဥက္ကဋ္ဌမြေ)၊အောင်မြတ်ဦး၊သက်ထက်ဝင်း၊ဌေးကျော်၊မြတ်ဝင်း၊ထိုက်စိုး(နိုင်ငံခြားအာသံသိပ္ပံ)

တိုက်ပွဲဝင် ရေပြင်အလယ်မှာ

မျက်စိနှစ်လုံးကို အသာဖွင့်ကြည့်မိတယ်ဆိုရင်ပဲ အိပ်ရေးဝပြီး

နိုးထကာစ လူတစ်ယောက် လို ကျုပ်တစ်ကိုယ်လုံး ပေါ့ပါးလန်းဆန်းနေတာကို သတိပြုမိလိုက်တယ်။ နောက် ကျုပ်ရဲ့ကိုယ်လုံး ကို မသိမသာ လှုပ်ရှားကြည့်တယ် ကြည်လင်သန့်ရှင်းတဲ့ရေပြင်ရဲ့ အေးမြတဲ့အထိအတွေ့ကို ကျုပ် မကြုံစဖူး ထူးထူးဆန်းဆန်း ခံစားလိုက်ရတယ်။ ဒါနဲ့ နံဘေးနံဘီ မရဲတရဲ မျက်စိကစားရင်း အကဲခတ်ကြည့်တယ်။

ကျုပ်လိုပဲ တစ်ပုံစံတည်း တစ်ရွယ်တစ်စားတည်းဖြစ်တဲ့ အစ်ကိုတွေ အစ်မတွေဟာ ရာနဲ့ချီ ပြီး ရေပြင်မှာ ကူးခတ်ဆော့ကစားနေတာကိုတွေ့ရတာ မို့ ကျုပ် တအံ့တဩ ကြည့်နေမိတယ်။ ပြီးမှ သူတို့လှုပ်ရှားပုံကို ကြည့်ပြီး သူတို့လိုပဲ လိုက်လှုပ်ရှားကြည့်တယ်။ အလဲ့..ရတယ်ဗျ။

ကျုပ် ရေပြင်မှာ ကူးခတ်လှုပ်ရှားနိုင်တဲ့ ငါးတစ်ကောင်ဘဝကို ဝီဝီပြင်ပြင် ရောက်နေပါပြီ ကော။ ရေကူးတတ်စ ကလေးငယ်တစ်ယောက်လို မြူးတူးပျော်ရွှင်စွာ လူးလာကူးခပ်နေရာက ကျုပ် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နေခဲ့တဲ့နေရာကို ဇေဝေဇဝါ ပြန်ကြည့်မိတယ်။

ရေပြင်ပေါ်မှာ ပေါလောပေါ်နေတဲ့ ဥမုန်တွေ တစ်သိုက်တစ်မြုံတစ်ထွေးကို ကြည့်ပြီး ကျုပ် တွေးမိတယ်။ ဒါတွေဟာ မကြာခင်နာရီပိုင်း မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာ ပေါက်ပွားလာမယ့် ညီတွေ ညီမ တွေပါလားဆိုတဲ့အသိကြောင့် ကျုပ်ရင်ထဲမှာ ကြည်ကြည်နူးနူး ခံစားမိတယ်။ သည်လိုနဲ့ ကျုပ် လည်း အစ်ကိုတော် အစ်မတော်တွေနဲ့အတူ ရေပြင်မှာ အားရပါးရ

ကူးခတ်ဆော့ကစားနေလိုက် တယ်။ အစ်ကို အစ်မသာခေါ်ရတာ ပါ။ လူသာဆိုရင် မိနစ်ပိုင်းလောက်ပိုင်း ကွာမွေးတာမို့ အမွှာပူး လို့ခေါ်ရမှာပေါ့။ ကျုပ်တို့က အဟိတ်တိရစ္ဆာန် ငါးမို့လို့သာ သက်တမ်းအရ အစ်ကိုကြီးအစ်မကြီး တွေ ဖြစ်ကုန်ရတာ ။ ဒါပေမယ့်လေ....သည်လောက် အကောင်ပေါင်းများစွာ ရာနဲ့ချီနေတာမို့ အား လုံးပေါက်ပြီးတယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့မှာ ဘယ်ဟာအစ်ကို ဘယ်ဟာအစ်မခွဲခြားလို့ ရတော့မှာမဟုတ် ပါဘူး။

ပြီးဆို ပြူးကျယ်တဲ့မျက်လုံးအစုံနဲ့ မမိတ်မသုန် ကြည့်ရာကနေ ကြီးမားတဲ့ကိုယ်လုံးကြီးနဲ့ ကူးခတ်လာတဲ့ ငါးကြီးတစ်ကောင်ဟာ ကျုပ်တို့အနားကို ရောက်လာပြီး သူ့ရဲ့အမြီးကြီးနဲ့ ရေပြင်ကို လှုပ်ခတ်လိုက်တယ်။ အရှိန်ကြောင့် ထလာတဲ့လှိုင်းတံပိုးဒဏ်ကြောင့် ကျုပ်တို့တစ်တွေ လူးလိမ့် လွင့်စဉ်ပြီး ငါးအုပ်ထဲကို ပြန်ရောက်သွားတော့တယ်။ ကျုပ်တို့နဲ့ သွေးတူမွေးတူ တစ်ပုံစံတည်းဖြစ် ပြီး ကြီးမားလှတဲ့ငါးကြီးဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့အဖေဖြစ်မှန်း သိလိုက်ရတဲ့အချိန်မှာ အဖေဟာ ကျုပ်တို့ တစ်သိုက်ကို ပတ်ချာလှည့် ကင်းစောင့်ရင်း ထိန်းကျောင်းနေပါတယ်။

အဲသည်အချိန်မှာပဲ အဝါနှစ်ရောင် အမျှင်တန်းတစ်ခုဟာ ရေထဲကို ဖြာခနဲကျလာတာမို့ ကျုပ်တို့ငါးကလေးတွေ အပြေးအလွှားဟပ်လိုက်တယ်။ ကောင်းလိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း။ ချိုမြမြ ဆိမ့်တိမ့် တိမ့် အရသာကို သိရှိလိုက်ရတဲ့အချိန်မှာ တစ်ကြိမ်ပြီးတစ်ကြိမ်ကျလာတဲ့ အဝါနှစ်ရောင်အမျှင် တန်းတွေကို ကျုပ်တို့ အလှအသက်ပြေးစားကြတယ်။ ပြီးလည်းပြီးရော ကျုပ်တို့အထဲက ဆယ် ကောင်ဆယ်ငါးကောင်ဟာ ရေထဲကိုနစ်မြုပ်ပြီး ပိုးလိုးပက်လက် သေဆုံးကုန်ပါတယ်။ အမှန်က တော့ စားပိုးနှင့်ပြီး သေကုန်တာပေါ့လေ။ စားရတဲ့အစားက ငုံးဥပြုတ်၊ ကြက်ဥပြုတ်၊ ဘဲဥပြုတ် တစ်မျိုးမျိုးရဲ့ ဥအနှစ်ကို ဇွန်းထဲထည့် ရေပျစ်ပျစ်နဲ့ဖျော်...ဖောင်တိန်မင်စုပ်ပိုက်နဲ့စုပ်ပြီး ကျုပ်တို့နေ တဲ့ရေကန်ထဲကို တစ်ချက်ချင်း တစ်ချက်ချင်း ညှစ်ပြီးခါချတဲ့ အရည်တွေပါ။

ကျုပ်လည်း သေဆုံးသွားတဲ့မောင်နှမတွေကြောင့် ထင်သလောက်

အလွန်အကျွံ မစားရဲ တော့သလို ကျုပ်တို့ကို အစာကျွေးတဲ့နှုန်းလည်း
လျော့သွားပါတယ်။ သည်ကြားထဲက တဖြည်း ဖြည်းသေကုန်တဲ့ ငါးတွေကြောင့်
ကျုပ်တို့အရေအတွက် လျော့သထက်လျော့ကုန်ပါတယ်။

အသက်အားဖြင့် လူ့သက်တမ်းနဲ့ယှဉ်ရင်
ဆယ့်လေးငါးရက်လောက်အကြာမှာ ကျုပ်တို့စား ရတဲ့ အစာဟာ
တစ်မျိုးပြောင်းလာပါတယ်။

ရေညိုပြင်ပေါ်မှာ လန်းလန်းလန်းလန်းနဲ့ လှုပ်ရှားနေတတ်တဲ့
အပ်ချည်မျှင်သာသာ နီညို ရောင်တီကောင်မျှင်လေးတွေကို မြင်ဖူးကြမှာပါ။
အဲသည့်တီကောင်တွေ အထွေးလိုက်ကို ပိတ်စ တင်းတင်းထူထူပေါ်မှာတင်၊
မှတ်ဆိတ်ရိတ်ဒါးလို ဓားထက်ထက်နဲ့ နှပ်နှပ်စင်းထွက်လာတဲ့ သွေး တွေကို
ပိတ်သားကစုပ်ပစ်လို့ သွေးကင်းစင်ပြီး မှုန့်ညက်နေတဲ့ အသားစကလေးတွေကိုမှ
ကျုပ်တို့ စားဖို့ ရေထဲချကျွေးလာတာကို ကျုပ်တို့ တစ်ပျော်တစ်ပါးကြီး
လက်ရည်တစ်ပြင်တည်း စားကြရပါ တယ်။

အဲသည်အချိန်မှာ ကျုပ်တို့အဖေဖြစ်တဲ့ ငါးကြီးအတွက်
ကျလာတဲ့အစာက ခုနပြောတဲ့ တီ ကောင်အရှင်လတ်လတ်တွေပေါ့။
ရေထဲရောက်လာတဲ့ တီကောင်အရှင်လေးတွေကို မလွတ်တမ်း
ကူးခတ်ပြေးလွှားဟပ်ရင်း စားနေတာကို ကျုပ်တို့အားကျပေမယ့်
တီကောင်အရွယ်ကိုက ကျုပ်တို့ ပါးစပ်နဲ့ မဆန့်တာမို့
အနားတောင်မကပ်ရဲဘူးပေါ့ဗျာ။

သက်ရှိသတ္တဝါတွေမှာ မွေးတယ်ဆိုရင် မိဘဆိုတာ ရှိတတ်ပေမယ့်
ကျုပ်တို့မှာ အမေဆို တာ ဘာလဲလို့ ခုထက်ထိမသိရသေးပါဘူး။ အမိမဲ့သား
ရေနည်းငါးဆိုတာ တယ်မှန်တာပဲ။ ဟုတ် တယ်လေ။ ကျုပ်တို့နေရတာ ကိုက
ရွံ့နဲ့လုပ်ထားတဲ့ ပန်းအိုးကို အောက်ခြေအလုံပိတ်ပြီး လူတွေ အမြင့်နဲ့
မဆိုသလောက် ရေနည်းနည်းလေးမှာ နေရတာ ကိုး။

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကျုပ်တို့တစ်တွေ သေတဲ့ငါးလည်း သေကုန်၊

ကြီးထွားတဲ့ငါးတွေကလည်း ကြီးထွားလာတာမို့ ပန်းအိုးနဲ့မဆံ့တော့လို့ အင်္ဂတေနဲ့လုပ်ထားတဲ့ အုတ်ရေကန်လေးထဲကို ကျုပ် အဖေနဲ့ ကျုပ်တို့အားလုံး ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ရပါတယ်။

အဲဒီ နောက် ကာလအတန်ကြာ တစ်နေ့မှာတော့...

ကျုပ်တို့နေတဲ့ အုတ်ရေကန်လေးရဲ့အမှီ နံရံပေါ်က တွားဆင်းလာတဲ့ အိမ်မြှောင်တစ် ကောင်ဟာ အုတ်ရေကန်ရဲ့အအေးဓာတ်ကြောင့် ရေရှိနေမှန်း သိသွားပုံရပါတယ်။ ရေသောက် ဆင်းလာတဲ့အိမ်မြှောင်ကြောင့် ရေပြင်မှာ ဂယက်လှိုင်းထသွားတာမို့ ကျုပ်တို့ငါးကလေးတွေ အ ထင်နဲ့ အပြေးအလွှား ရောက်သွားတယ်။ အိမ်မြှောင်ဟာ မထင်မှတ်ဘဲရောက်လာတဲ့ ကျုပ်တို့ကို အံ့အားတသင့်ကြည့်နေရာက ရလာတဲ့အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံဘဲ လျင်မြန်တဲ့နှုန်းနဲ့ငါး တစ်ကောင်ကို ဖြတ်ခနဲ ဖမ်းစားလိုက်ပါရော။ ရေပြင်တစ်ခုလုံး ဝရန်းသုန်းကားဖြစ်ပြီး ကျုပ်တို့အား လုံးလည်း ကြောက်လန့်တကြီး ထွက်ပြေးကြရတယ်။

အဲသည်အချိန်မှာ ဗြူးဆို ကျုပ်တို့အဖေငါးကြီးဟာ

ကမန်းကတန်းရောက်လာပြီး ရေမျက်နှာ ပြင်အစပ်နားက အိမ်မြှောင်ကို ခုန်ဟပ်လိုက်လို့ အိမ်မြှောင်ဟာ ဝုန်းခနဲလိမ့်ကျလာတယ်။ ကျုပ် အဖေနဲ့အိမ်မြှောင်ဟာ ရေထဲမှာ ဘတစ်ပြန်ကျားတစ်ပြန် အပြင်းအထန်တိုက်ပွဲကြီးတစ်ခု ဆင်နွှဲ နေရာက အိမ်မြှောင်ဟာ ရေပြင်မှာကူးခပ် ထွက်ပြေးရင်း နံရံပေါ်ကို ပြေးတက်လွှတ်မြောက်သွား တယ်။

ကျုပ်အဖေရဲ့ပါးစပ်ထဲမှာတော့ အိမ်မြှောင်ရဲ့လက်တစ်ဘက်ဟာ

လက်မောင်းရင်းကနေ ပြုတ်ထွက်ကျန်ရစ်ခဲ့တာကို ကျုပ်တို့မြင်လိုက်ရတာ မို့ ကျုပ်တို့အားလုံး ကျွမ်းအထပ်ထပ်ထိုးမိသည် အထိ အားရဝမ်းသာ ဖြစ်မိရတယ်။

သည်လိုနဲ့ နေလာလိုက်တာ ကျုပ်တို့လည်း

လူလားမြောက်ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် ရောက်...အဲလေ...ငါးလားမြောက်လို့
သုံးလသားအရွယ်ရောက်ပါလေရော။ သည်တော့ အချင်း ချင်း မသင့်မတင့်တွေ
ဖြစ်ကုန်ရော

လူစကားပုံတစ်ခု ရှိတယ်မဟုတ်လား။

ညီရင်းအစ်ကိုတမျှ မုန်းတီးကြသည်တဲ့။ မဆန်းပါဘူး။ လူတွေမှာ

အရွယ်ကလေးရောက် လာရင် မိန်းကလေးအချင်းချင်း ညီအစ်မအချင်းချင်းလည်း
သူ့မိတ်ကပ်ဘူး ငါယူလိမ့်လို့..ငါ့ရေမွှေး ပုလင်း သူယူဆွတ်လို့ စတဲ့
ပြဿနာကလေးတွေနဲ့ မသင့်မတင့်ဖြစ်ကြသလို၊ ယောက်ျားလေး အချင်းချင်းလည်း
ငါ့ဂျာကင်သူယူဝတ်လို့...သူ့ပိုက်ဆံ ငါယူသုံးပစ်မယ်ဆိုတဲ့ အသေးအဖွဲကိစ္စလေး
တွေနဲ့ နောင်ဂျိန်ချတတ်ကြတာပဲ။ သည်တော့...

ကျုပ်တို့က အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်းနိမ့်တဲ့ အဟိတ်တိရစ္ဆာန်ပဲဟာ
သာပြီးတော့မတည့် ကြတာပေါ့။

အပျိုပေါက်ငါးမလေးတွေကြောင့် လူပျိုပေါက်ငါးထီးကလေးတွေ

ရွှေဘကွ၊ တင်ညွန့်ကွနဲ့ နောင်ဂျိန်ဇာတ် ခဏခဏခင်းဖန်များတော့
ကျုပ်တို့အဖေကြီးလည်း စိတ်ညစ်လာတယ် ထင်ပါရဲ့။ ကျုပ်တို့အုပ်စုနဲ့ဝေးရာကို
မသိမသာလစ်ပြီး ခပ်ရှောင်ရှောင်နေတတ်လာတယ်။

မကြာပါဘူး...

ကျုပ်တို့ရဲ့အထာကို ရိပ်စားမိတဲ့ အရှင်သခင်လူသားက

တိုက်ခိုက်ရန်လိုတတ်စပြုလာတဲ့ ကျုပ်တို့ တိုက်ငါးလောင်းအထီးတွေကို
ဂလူးကွိုစ်ပုလင်း...သွေးသွင်းတဲ့ပုလင်းမျိုးတွေထဲမှာ တစ်ပု လင်း
တစ်ကောင်စီထည့်ပြီး စီးပွားရေးဈေးကွက်အသစ်တစ်ခု ဖန်တီးလိုက်ပါလေရော။
သည်လိုနဲ့ ပိုင်ရှင်အသစ်လူသားတစ်ဦးစီ ရောက်လာရတယ်။

ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေလည်း တစ်ယောက် တစ်နယ်စီမှာနေရတဲ့ ဘဝမျိုး
ရောက်ကုန်ကြရော ဆိုပါတော့။

နီးတကျက်ကျက် ဝေးတသက်သက်ဆိုတာ တယ်မှန်တာပဲ။

အခုလို ကြုံပလေ တစ်ကောင်တည်းဖော်ကွဲတဲ့ ငါးဘဝနဲ့
အထီးကျန်နေရတော့မှ ဖခင်ကြီး နဲ့ ကျုပ်တို့မောင်နှမတစ်သိုက်
ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေခဲ့ရတာ ကို လွမ်းနာကျတာနဲ့ ငူငူငေါင်ငေါင် ငေး ငေးငိုငိုကြီး
နေတတ်လာတယ်။ ဘဝကို စိတ်နာ၊ အရာရာကို မကျေနပ်ဘဲ လောကကြီးမှာ တစ်
ယောက်တည်း နေလာရတဲ့အခိုက်...

တစ်နေ့မှာ...

ကျုပ်ရဲ့ရှေ့တည့်တည့်မှာ ကျုပ်နဲ့ရွယ်တူနီးပါးရှိတဲ့ ငါးတစ်ကောင်ကို
ရုတ်တရက် တွေ့ လိုက်ရတယ်။ ကျုပ်လို ရန်လိုတဲ့အကြည့်နဲ့ကြည့်နေတဲ့
သည်အကောင်ကို ကျုပ် တအားပြေးကိုက် ဖို့ တစ်ဟုန်ထိုးကူးပြီး ပြေးဝင်သွားတယ်။
အမယ် သည်ကောင်ကလဲ မကြောက်ဘူးဗျ။ ကျုပ်ဆီကို ကျုပ်လိုဘဲ
ပြေးဝင်လာတယ်။

မျက်နှာချင်းဆိုင် ခေါင်းချင်းအဆုံ...

အမလေးဗျာ။ ကျုပ်ပါးစပ်တွေနာကျင်ပြီး ကျုပ်မျက်နှာတစ်ခုလုံး
ရောင်ကိုင်းထွက်သွားပြီ ထင်တာပဲ။ ကျုပ် အံ့အားသင့်ပြီး ရန်ဘက်ကို လိုက်ရှာတော့
လားလား ကိုယ်တော်မြတ်က ကျုပ်ရဲ့ အနောက်ဘက်မှာကိုး။
တယ်လျင်တဲ့အကောင်ဘဲ။ ဘယ်တုန်းကများ ဘယ်လိုရောက်သွားသလဲ
မသိပါဘူးဗျာ။ ဒါနဲ့ကျုပ်လည်း နောက်တစ်ကြိမ်ပြေးဆောင့်လိုက်ပြန်တယ်။

သေပါပြီဗျာ...ကျုပ်သွားတွေ ကျွတ်ထွက်ကုန်ပြီ ထင်ပါရဲ့။

နှုတ်ခမ်းတစ်ခုလုံးလည်း အထိမ ခံနိုင်လောက်အောင် နာသွားတာပဲ။ ကြည့်
ဒီသည်ခွေးကောင်...အဲလေ...ငါးကောင်က ကျုပ်ရဲ့နံ ဘေးညာဘက်ကို

ရောက်နေပြန်ပါပြီ။

ကျုပ် ဒေါသဖြစ်သွားတယ်။

အမှတ်သည်းခြေမရှိဘူးဆိုဆို ကျုပ်နောက်တစ်ချီ
ထပ်အောင်းလိုက်တယ်။ အီစလံဝေရပြန် တာပေါ့။ မထူးပါဘူး။ ကျုပ်ပါးစပ်ပဲ
နာရတာ ပဲ။ သည်တစ်ခါတော့ သည်ကောင် ဘယ်ဘက်ခြမ်းကို ရောက်လာပြန်ပြီ။

လေးဘက်လေးတန် ပတ်ချာလှည့်ပြီး လျင်မြန်တဲ့နှုန်းနဲ့
တိုက်ခိုက်နေတဲ့ရန်သူကို ကြာ တော့ ကျုပ်ပါးစပ်နဲ့ မတိုက်နိုင်တော့ဘူး။
သည်အတိုင်းဆို ကြာရင် အစာတောင်မျိုချနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။
သည်တော့....ကျုပ် တအားပြေးပြီး ခေါင်းနဲ့အသာငဲ့ နံစောင်းနဲ့
တအားစောင့်ပစ်လိုက် တယ်။ အင့်...နံရိုးတွေကျိုးလုမတတ် ခံစားလိုက်ရပြီး
ကျုပ်တစ်ကိုယ်လုံး လွင့်ထွက်သွားတယ်။ အဲ...သည်တစ်ခါတော့ မဆိုးဘူး
သည်ကောင်လည်း ကျုပ်လိုပဲခံလိုက်ရတာ ကို မြင်လိုက်ရတယ်။

နောက်တစ်ကြိမ်တော့ သည်ကောင်ပျောက်သွားလို့ မသင်္ကာတာနဲ့
ပတ်ဝန်းကျင်အရပ် ဆယ်မျက်နှာကို သေသေချာချာလိုက်ရှာတော့လည်း အားပါးပါး
ကိုယ်တော်ချောက အပေါ်စီးက နေ အုပ်မိုးပြီးစောင့်နေတာကိုး။ တော်ပါသေးရဲ့။
အချိန်မီတွေ့လိုက်ရပေလို့။ ဒါနဲ့ ကျုပ်လည်းဖြတ် ခနဲခုန်ပြီး
ခေါင်းနဲ့တိုက်လိုက်တယ်။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းဆိုသလိုမှာပဲ သည်ကောင်ကလည်း
ကျုပ် လိုပဲ ကျုပ်ခေါင်းပေါ်ကို ဒိုင်ဗင်ထိုးချတယ်လေ။

ခေါင်းနှစ်ခုစလုံး ဥသျှစ်သီးချင်း ကိုင်ထုခွဲသလို ကွဲရောမှတ်တာမျိုး။

အလဲ့...သည်တစ်ခါ ဘာမှမဖြစ်ဘူးဗျ။ ကံသီလို့
လွဲချော်သွားတာထင်ပါရဲ့။ သည်လိုနဲ့ ခဏ ခဏတွေ့တွေ့ပြီး ရန်ဖြစ်နေလိုက်ကြတာ
တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကျုပ်လည်း အကူးအခတ် အသတ်ပုတ် တွေ
ကျွမ်းကျင်သွက်လက်လာရော။

နောက်မှသိရတာ က ကျုပ်နဲ့တိုက်နေတာ တခြားတစ်ကောင်
ဘယ်မှာဟုတ်လို့လဲ။ ကျုပ်ကို မွေးတဲ့ပိုင်ရှင်လူသားက ကြည့်မှန်တစ်ချပ်ကို
ကျုပ်ရှေ့ချလိုက်၊ ကျုပ်ကပြေးဝင်တော့ ဆတ်ခနဲ ဆွဲ ဖယ်လိုက်။
ဖန်ပုလင်းနံရံနဲ့ကျုပ်ပါးစပ်နဲ့ ဝင်ဆောင့်လိုက်။ ကျုပ် အီသွားလိုက်။ မှန်ချပ်ကို ကျုပ်
နောက်ဘက်ရွှေ့လိုက်၊ ကျုပ်က တစ်ပတ်လှည့်ပြီး ထပ်ဆော်လိုက်၊
ကျုပ်အီသွားလိုက်။

လားလား...မှန်ချပ်က အရပ်မျက်နှာအနံ့ ရွှေ့လေ
ကျုပ်ကလိုက်တိုက်လေနဲ့ တစ်ချိန်လုံး အရူးဖြစ်နေခဲ့တာကိုး။

ဒါကို ကျုပ်သိတဲ့အချိန်ကစပြီး ကျုပ် လုံးဝမတိုက်တော့ဘူး။

အတွေ့အကြုံအရ တိုက်ခိုက်မှုပညာ အနည်းအကျဉ်းရလိုက်တာတော့
အမြတ်ပေါ့လေ။ ဒါ ပေမယ့် မှန်ချပ်မှာ ကိုယ့်အရိပ်မြင်ရုံနဲ့ ကျုပ်
ထွက်မတိုက်တော့ဘူး။ အကင်းပါးသွားပြီကိုး။ ဘာရမ လဲ သာဝရယ်။ ငါက
မင်းလောက်တော့ ပါးပါးသေးတယ်ကွယ်။

အိမ်း ဒါပေမယ့် ပရိယာယ် မာယာကြွယ်တဲ့ လူတွေရဲ့
ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်နဲယှဉ်တော့ ကျုပ် ရှုံးရပြန်တာပဲ။

ကျုပ်နေတဲ့ ဂလူးကို့စ်ပုလင်းကို မပြီး တခြားငါးအထီးတစ်ကောင်နေတဲ့
လေးထောင့်မှန်ပုံး လေးထဲ ပုလင်းလည်ပင်းမြုပ်ရုံ ထည့်ထားလိုက်ပြန်ရော။
သည်တော့ ကျုပ်ကဖန်ပုလင်းထဲမှာ။ ကျုပ်နဲ့ပုံပန်းသဏ္ဌာန်လုံးဝမတူတဲ့
ရန်သူငါးတစ်ကောင်က မှန်ပုံးထဲမှာ...။ ဖန်အကာအလယ်မှာ တို့နှစ်ယောက်
တစ်ယောက်တစ်ဘက်ခြားနေတာကိုမသိတဲ့ ကျုပ်တို့နှစ်ကောင်ဟာ အသေအလဲ
ဆော်လိုက်ကြတာ။ သူ့ကိုယ်မနိုင်၊ ကိုယ့်သူမထိနဲ့ သူမသာ ကိုယ်မသာ။ ကြာရင်
နှစ်ကောင်စလုံး မသာဖြစ်မယ့်ကိန်းပဲ။ သည်တော့လည်း ကျုပ်
ဉာဏ်ထုတ်ရပြန်ရော။

မျိုးမတူ ရုပ်မတူတဲ့ ရန်သူငါးနဲ့ ထိမှထိပါလေရဲ့လားလို့
အသာအယာရှေ့တိုးပြီး မရဲတရဲ စနည်းနာရတယ်။ သတိလည်းထားရသေးတယ်။
မတော် ဟိုကောင်က ပါးစပ်ဦးပြီး လှမ်းကိုက် လိုက်မှဖြင့်။

ဖန်ပုလင်းနံရံကို နှုတ်သီးနဲ့ ညင်ညင်သာသာထိမိတာနဲ့
ကျုပ်ခပ်အေးအေးပဲ နောက် ကြောင်းပြန်လှည့်ပြီး ငြိမ်ငြိမ်နားနေလိုက်သလို
ဟိုဘက်ကကောင်လည်း ကျုပ်လိုပဲ အထားပေါက် သွား ထင်ပါရဲ့။

ရော..ကျုပ်တို့ငြိမ်ငြိမ်နေတာကို ကိုရွှေလူသားက
မရှုဆိတ်နိုင်ဘူးထင်ပါရဲ့။ ကျုပ်ကို ပု လင်းထဲကနေ ခြင်ထောင်ဇာပါးနဲ့လုပ်ထားတဲ့
ကော်ဖီစစ်လို ရေစစ်ဆန်ကာလိုဟာလေးထဲထည့်။ ပြီးတော့ ဟိုကောင်ရှိတဲ့ မှန်ပုံးထဲ
အသာနှစ်စိမ်လိုက်ရော ကျုပ်က ကူးထွက်သွားပြီး ဟိုကောင်နဲ့
မျက်နှာချင်းဆိုင်သွားအတွေ့။

ကျုပ်ကတော့ စောစောကလိုပဲမှတ်ပြီး ခပ်အေးအေးပဲ နေတာ...

အမေလေး...ကံသီပေလို့ပေါ့ဗျာ။ ဟိုကောင်ကဦးအောင်
ဖြောင့်လက်သီးနဲ့လှမ်းထောက်သ လို တစ်ရှိန်ထိုးဝင်လာတာ၊ ကျုပ်ပခုံးပေါ်က
ဝီခနဲကျော်တက်သွားမှ ဘုရားဘုရား တကယ်ဆော် နေပါလားလို့သိရပြီး...ကျုပ်
အလူးအလဲခံစစ်ဘဝကနေ တိုက်စစ်ဘဝရောက်အောင် စစ်ပြင်ရတော့ တယ်။

ဒါပေမယ့် တကယ်တော့ မတိုက်ဖြစ်လိုက်ပါဘူး။ ကျုပ်ခံရမယ်ထင်ရင်
ကော်ဖီစစ်တဲ့ဆန် ကာလိုဟာလေးထဲမှာ ကျုပ်တစ်ကိုယ်လုံး စွေခနဲနေအောင်
မြှောက်ပါသွားလိုက်။ ကျုပ်ကတီးမယ် ပြင်ရင်လည်း ဟိုကောင်ပါသွားလိုက်နဲ့
မောတာသာ အဖတ်တင်တာပါပဲဗျာ။

သည်လိုနဲ့ ကျုပ်လည်း တိုက်ရည်ခိုက်ရည် ရင့်ကျက်လာအောင်
လေ့ကျင့်ပြီးသား ဖြစ်ခဲ့ရ ပါလေရော။

တစ်နေ့တော့ ကျုပ်ရဲ့ပိုင်ရှင်လူသားကို တခြားလူသားတစ်ဦးက

လာတွေ့ပါလေရော။ သူ့ မှာလည်း လေးဘက်လေးတန် မှန်အကာပုံးနဲ့ ကျုပ်လိုငါးတစ်ကောင်ထည့်ပြီး အဆင်သင့်ပါလာ တယ်လေ။ အကျဉ်းချုပ်ပြောရရင် သူပိုင်တဲ့ငါးနဲ့ကျုပ်နဲ့ လောင်းကြေးထပ်ပြီး တိုက်ခိုင်းမလိုတဲ့။

တော်တော်ယုတ်တဲ့လူတွေဗျာ။ တကယ်ဆို သတ္တိရှိရင် မင်းနဲ့ငါနဲ့ထိုးမယ်။ နိုင်တဲ့လူက လောင်းကြေးကို အကုန်ယူကြေးလို့ စိန်ခေါ်ပြီး ချပါလား။ ဒါမှမဟုတ်လည်း ခေါ်မရောမခေတ်ကလို လူလူချင်းဖြစ်ဖြစ် လူနဲ့ခြင်သွေဖြစ်ဖြစ် ချပါလား။ စပိန်လူမျိုးတွေလို လူနဲ့ကျွဲရိုင်းသတ်တာမျိုး ချပါ လား။ ခုတော့သည်လိုမဟုတ်ပေါင်။ နွားချင်းဝှေ့ခိုင်း၊ ကျွဲချင်းခတ်ခိုင်း၊ ကြက်ချင်းခွပ်ခိုင်း၊ အဲသလို ခိုင်းလိုမှအားမရဘဲ ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ အလှမွေးတဲ့ရွှေငါးတွေထဲက တိုက်ငါးရယ်လို့ မျိုးခွဲပြီး ငါး ချင်းတိုက်ခိုင်းသတဲ့ဗျာ... ကဲ။

ကျုပ်သခင်ကလည်း မငြင်းဘူးဗျာ။ ကျုပ်ရဲ့တိုက်ရည်ခိုက်ရည်ကို စိတ်ချယုံကြည်လောက် အောင် လေ့ကျင့်ပြီးသားမို့ တစ်ဘက်လူရဲ့စိမ်ခေါ်မှုကို အလွယ်တကူပဲ လက်ခံလိုက်တယ်။ သူတို့ အချင်းချင်း ပြောဆိုနေကြတာက...

“ကောင်းပြီလေ..ဒါပေမယ့် ရေကတော့ ကျုပ်ငါးရှိတဲ့ မှန်ပုံးထဲက ရေအတိုင်းပဲနော်”

“ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားက စိတ်ကြိုက်ရေရွေးမှတော့ လောင်းကြေးအပြင် ခင်ဗျားက နှစ်ဆယ်ရာ ခိုင်နှုန်း ထပ်ဆောင်းဗျာ”

“အင်..အဲ...ရတယ်..ရတယ်”

ကျုပ်သခင်က တစ်ဘက်လူရဲ့ သဘောတူညီမှုကို ရပြီးတာနဲ့ ကျုပ်နေတဲ့ရေပုလင်းထဲကို ပြဒါးတိုင်သာမိုမိတာနဲ့ အပူချိန်တိုင်းမှတ်၊ နောက်ပြီး ကျုပ်ဝင်ရမယ့် မှန်ပုံးထဲကရေအပူချိန်ကို တိုင်း တယ်။ နောက်တော့ စိတ်ကျေနပ်ဟန်နဲ့ ခေါင်းအသာညိတ်ပြီး မှန်ပုံးထဲ ပုလင်းကို အသာနှစ်ခပ်

စောင်းစောင်း သွန်ချတာမို့ ကျုပ်လည်း ပုလင်းထဲကနေ လျောခနဲ
အသာထွက်ကျလာရတယ်။

ကြိုးဝိုင်းထဲဝင်ရမယ့် လက်ဝှေ့ကျော်လို ဟန်ရေးတစ်ပြင်ပြင်နဲ့
လက်ဝှေ့ရေးပြရမယ့် ကျုပ်.. ဘယ်လိုကဘယ်လို ဖြစ်လာတယ်မဆိုနိုင်ဘူးဗျာ၊
ခြေတွေလက်တွေ မသယ်ချင်သလိုလို...အဲလေ ရေယက်တွေ ဆူးတောင်တွေ
မသယ်ချင်သလိုလိုနဲ့ လေးလေးလံလံ ထိုင်းထိုင်းမှိုင်းမှိုင်းကြီး ဖြစ်နေ မိတယ်။

ဒါပေမယ့် တစ်ဘက်ကငါးက အသွက်သားဗျ။ လက်ပမ်းပေါက်ခတ်၊
ဗိန်းမောင်းတိုက်ပြီး ကျုပ်ကို ပြေးကိုက်လို့ ကျုပ် မူးတူးတူး
ရီတီတီဖြစ်နေတဲ့ကြားက မှန်ပုံးထဲမှာ ပတ်ချာလှည့်ပြေးနေ ရတယ်။
လေးဘက်လေးတန် တိုးယိုပေါက်မြင်နေရတဲ့ မှန်သားနံရံကို
ဖောက်ပြီးတွေ့လိုက်ရတာ က စိတ်လှုပ်ရှားတဲ့မျက်လုံးတွေနဲ့ ဝိုင်းအုံကြည့်နေကြတဲ့
လူသားပရိသတ်တွေ၊ ကျုပ်သခင်က လည်း ချက်ကောင်းကျကာမှ
မထင်တာတွေဖြစ်လာလို့ အံ့ဩတဲ့ဒေါသဖြစ်တဲ့ အမူအရာနဲ့ မကျေ
မနပ်ဖြစ်နေမိတယ်။ ဘာမှန်းမသိခင်မှာပဲ လူတွေရဲ့စကားသံကို
ကြားရပြန်ပါရော...။

“ရေကို မသံကာဘူးကွ၊ ပြန်စစ်ကြည့်ရအောင်..”

သူတို့အထဲက တစ်ယောက်သောလူက မှန်ပုံးထဲမှာရှိတဲ့ရေကိုရော
ဖန်ပုလင်းထဲက ရေကို ရော တစ်ပြန်စီ တစ်လှည့်စီ လက်ညှိုးနဲ့တို့
လျှာပေါ်တင်ကြည့်တယ်။

“ဟေ့ ကြည့်စမ်း။ မှန်ပုံးထဲက ရေကို အိပ်ဆေးမှုန့်တွေ
ခတ်ထားတဲ့ရေကွ။ သူ့ငါးကို အိပ် ဆေးပျော်ရည်နဲ့ ကျင့်ထားတာ။
ရေရိုးရိုးမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ဒီငါးမနေနိုင်တာကွ”

လူတွေ ရုတ်ရုတ်ယက်ယက် ဖြစ်သွားပါလေရော။

ကဲ...ကြည့်...ယုတ်မာလိုက်တာများ ဘယ်လောက်များလဲလို့။

သူ့ငါးကိုနိုင်အောင် အိပ်ဆေး ရည်ဖျော်ပြီး ယဉ်ပါးအောင်လေ့ကျင့်၊ နောက်
အဲသည်အိပ်ဆေးဖျော်ထားတဲ့ရေထဲ ကျုပ်ကိုထည့် တိုက်ခိုင်းတော့
ကျုပ်တစ်ဖက်သက် ဗလာချီခံရတော့မလိုပေါ့။ သီသီကလေးရယ်။ အဲသလိုနဲ့ ပွဲ
ဖျက်ပြီး ကျုပ်ကို ကမန်းကတန်း ပြန်ဆယ် ရေသန့်သန့်ထဲထည့် တော်ပါသေးရဲ့ဗျာ။
နောက်ထပ် နည်းနည်းသာကြာရင် ကျုပ် အိပ်ဆေးသင့်ပြီး အသေအလဲ
လိမ့်ခံနေရတော့မှာဘဲ။

သည်လိုနဲ့ ပွဲဦးထွက် ပွဲပျက်ခဲ့ရတဲ့နောက်မှာ ရေသန့်သန့် ငါးသန့်သန့်
စိတ်ကြိုက်ပွဲရွေးပြီး.. လေ့ကျင့်မှု အပြင်းအထန်ရှိခဲ့ဖူးတဲ့ ကျုပ်ကပဲ
သက်လုံကောင်းကောင်းနဲ့ တစ်ပွဲပြီးတစ်ပွဲ အောင်ပွဲခံ အနိုင်ယူ ဗိုလ်စွဲခဲ့ရပါတယ်။

ကျုပ်အသက် ခြောက်လလောက်မှာ ကျုပ်ဟာ လူ့လောကနဲ့ယှဉ်ပြီး
ဥပမာပေးရရင် လက် ဝှေ့ကျော် သိုင်းဆရာအကျော်အမော်ဆိုတဲ့ ဘဝမျိုးလိုပဲ
ငါးလောကမှာ အဲ...Fighting Fish ဆိုတဲ့ ငါးလောကမှာ တဖြည်းဖြည်း လူသိများ
ဟီးရီးဖြစ်စ ပြုလာတယ်။

နေရတာ လဲ အရင်လို ဖန်ပုလင်းကျဉ်းကျဉ်းကျပ်ကျပ်ကလေးထဲမှာ
မဟုတ်တော့ဘဲ မှန် အကြည်ပုံးထဲမှာ တစ်ထီးတစ်နန်း နေခွင့်ရလာတယ်။

တစ်နေ့...

ရေထဲမှာ တစ်ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီးဘဝနဲ့ ပျင်းပျင်းရှိလို့
ပါးစပ်ကရေပူဖောင်းလေးတွေ ပလုံစီထအောင် မှုတ်ထုတ်နေမိတယ်။ ကျုပ်ကတော့
အမှတ်တမဲ့လုပ်နေမိတာမှန်ပေမယ့် သဘာဝ တရားအရ ကျုပ် အပြုအမူဟာ...။

တက္ကသိုလ်ရောက်တာကြာပြီကွယ် အတွဲလေးတစ်ယောက်တော့
လိုချင်တယ် မာမီရယ် ရှာပေးကွယ် ရည်းစားလိုချင်တယ် ဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်
သက်ရောက်နေတာကိုး။

ဒါကို ရိပ်စားမိတဲ့ ကျုပ်ရဲ့သခင်ဟာ ကျုပ်ကို တစ်ခုသောမှန်ပုံးထဲ
ရွှေ့ထည့်လိုက်တယ်ဆို ရင်ပဲ ကျုပ်ဟာ...တက္ကသိုလ်ကံကော်တောနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး၊
လေဟာပြင်ဈေးနား ရောက်သွားတဲ့ လူ ပျိုကြီးခမျာ မိန်းမချော မိန်းမလှတွေကို
မြင်ရလို့ ရင်ထဲက ကတုန်ကယ်ဖြစ်သွားသလို ခံစားလိုက်ရ တယ်ဆိုရင်
ပိုတယ်လို့ထင်ကြမလားပဲ။

ကြည့်လေ...ကျုပ်အနားမှာ အလှမျိုးစုံနဲ့ လှသွေးကြွနေတဲ့
ချစ်ညီမလေးအရွယ် ချစ်မမ အ ရွယ်ငါးမလေးတွေမှ မျိုးစုံမျိုးစုံ။ မင်းကြိုက်စိုးကြိုက်
ကာလသားများနှင့် လားလားမျှမထိုက်တဲ့ ဗျာ ဆံပိုက် ဗျာဆံခါ ငါးအပျိုကညာတွေ
ချောမှချော၊ ကြားဖူးကြမှာပါ။ ငါးရဲ့ကိုယ်လုံးပိုင်ရှင် လူမတွေ ကို လှတယ်လို့
တင်စားကြတာတွေ။ အဲဒါတွေ တကယ်မဟုတ်တာကို အဟုတ်ထင်လာအောင်
အလင်္ကာဆောင်ယင်း မုသားသုံးထားကြတာဗျ။သည်တော့ကာ...

ကိုယ်ပိုင်ခန္ဓာသွယ်လျလျ ငါးရဲ့ကိုယ်လုံးအစစ်နဲ့ ပကာသနမဖက်ပဲ
သဘာဝ ရဲ့ အလှမျိုးစုံ နဲ့ ရွှေရောင်ငွေရောင်တလက်လက် ပင်ကိုလှနေတဲ့
ရွှေငါးနှမတော်လေးတွေကြားမှာ ကျုပ်လို လူ ပျိုသိုးလေးတစ်ကောင် ဉာဏ်မခိုင်
ဈာန်ယိုင်လျောရတဲ့အဖြစ်ဟာ ကဲ့ရဲ့စရာတော့ မဟုတ်တန် ကောင်းပါဘူးဗျ...နော။
ဒါနဲ့ပဲ ကျုပ်လည်း ရိုးရိုးယဉ်ယဉ် ချစ်စဖွယ်ကောင်းတဲ့ ငါးမလေးကို ရွေးမိ ပြီး
တစ်ရစ်ဝဲဝဲ ချာလည်လည်နဲ့ ချစ်ရေးဆွယ်မိတယ်ဆိုရင်ပဲ အလိုက်သိတဲ့
ကျုပ်ရဲ့သခင်က ကျုပ် တို့မောင်နှံစုံတွဲကို ပြန်ဆယ်ယူပြီး
ကျုပ်တစ်ကောင်တည်းနေတဲ့ မှန်ပုံးထဲကို ပြန်ထည့်..ဟဲ..ဟဲ... ဟဲ..ဟဲ...။

အခါတော်ပေးတာက နတ်ရေးငယ်ရွှေစာ သာသနာရောင်ဝါလင်း
ကောင်းခြင်းတဲ့သည်ချိန် ခါ...။

နာတာပဲ။ ငါးလောကမှာ အနုပညာတွေဘာတွေမရှိတော့
အော်လံကြီးတွေထောင်ပြီး တွံ တေးသိန်းတန်တို့။ တင်တင်မြတို့ရဲ့
မင်္ဂလာဆောင်သီချင်းမျိုးတွေ မဖွင့်ရဘူးပေါ့လေ။

ကျုပ်ပါးစပ်က အမြှုပ်တစ်စီထဲအောင် ပလုံစီမှုတ်ထုတ်ပြီး
ရေပြင်ထက်ကို ငါးမျိုးစီတွေ အများအပြား ထုတ်လွှတ်လိုက်တယ်။ ရေပြင်ပေါ်မှာ
သာကုမ္ပဏီလို ထူပိန်းနေတော့မှာ ကျုပ်ရဲ့ကြင် ဘက်သက်လျာ ငါးကညာကို
သာသာချိုချို ချစ်ဖွယ်ဆိုရင်း...။

တို့တော့မယ်တဲ့ ဆိတ်တော့မယ်၊ ဆိတ်တော့မယ်တဲ့ တို့တော့မယ်
သုံးတောင်ပြည့်ခန်းသာ လယ်မှာ မောင်ကြံရွယ်တဲ့ စံပယ်ကုန်း
မင်းဘယ့်နှယ့်တုန်း...ပေါ့။

ကျုပ်ဇနီးချော ခင်ရွှေငါးနွယ်က ငါးဥမှုန်တွေ ချောချလို့
မှန်သားကြမ်းပြင်ပေါ် ဖွေးခနဲ ဖွေးခနဲ ကျသွားသမျှကို ကျုပ်ပါးစပ်နဲ့ လိုက်ငုံ...
ပြီးတော့ ရေပြင်ပေါ်က ငါးမျိုးစီတွေရှိရာကို ဖွားခနဲဖွားခနဲ နေအောင်
မှုတ်တင်လိုက်လို့ ဥမှုန်နဲ့စီတွေ ပေါင်းစပ်သွားကြပါလေရော။

ကြည့် ကျုပ်မိန်းမကတော့ဗျာ...တချို့သော
ခပ်ညှံညှံလူမိန်းမတွေလိုပါပဲ။ သူ့အလှသူ ဂရု စိုက်ပြီး သားသမီးကို
ခင်တွယ်ရကောင်းမှန်း မသိတတ်ဘူးဗျာ။

ကျုပ်လုပ်နေသမျှဟာ သူနဲ့ဘာမှမဆိုင်သလို ကြည့်နေတယ် ကဲ
ထားပါတော့လေ။ ငယ် သေးလို့ မိခင်စိတ် မဝင်လာသေးတာပဲ ဖြစ်မှာပေါ့။

ကျုပ်လည်း ငါးမကပေါက်တဲ့ ဥမှုန်တွေ စီဇနဲ့ပေါင်းစပ်တာကို
သေချာသထက်သေချာ အောင် နောက်ထပ် စီတွေထုတ်ပြီး
မှုတ်တင်ပေးလိုက်တယ်။ သည်တော့ ကျုပ်ရဲ့ဖိုစီနဲ့နှစ်လွှာ ကြားမှာ
ငါးမရဲ့ဥမှုန်တွေက ဌာပနာထည့်ထားသလိုဖြစ်သွားတာမို့ သာကုပြင်လို
ထူပိန်းနေတဲ့ ဥ တွဲကြီးကို ကျုပ်က နှစ်သက်ခုံမင်စွာ
ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်နေမိတယ်။

ရက်အနည်းငယ်ကြာလာလို့ ကျုပ်တို့ရဲ့ သားသားလေးတွေ

မီးမီးကလေးတွေ ပေါက်ဖွား လာပြီး ရေပြင်မှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား
ပြေးလွှားဆော့ကစားစ ပြုလာရော။ ကျုပ် ထကမိမတတ် ဝမ်းသာနေတဲ့အချိန်မှာ
ကျုပ်ရဲ့မိန်းမ ကလေးတို့အမေ ဘာလုပ်တယ်မှတ်သလဲ သိလား။

ကတည်းဗျာ...အတိုင်းတိုင်းပြည်ပေါ် ကြားလို့မှမလျော်တဲ့အဖြစ်။

ကြည့်ကြပါဦးဗျာ...ကျုပ်မိန်းမရယ်လေ...သူ့ကလေးတွေကို
တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် ဖမ်း စားပစ်နေပါရောလား။

တယ်...သည်အရိုင်းမ...ဘီလူးမ သေပေတော့။

ကျုပ် ဒေါပွပွနဲ့ သောက်ကောင်မကို အသေသတ်ဖို့
အပြေးဝင်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ရုတ်တ ရက်ကျလာတဲ့ ဆန်ကာစစ်ထဲကို
ကောင်မပါသွားပြီး တခြားမှန်ပုံးထဲကို ရောက်သွားတယ်။

ကောင်မ...ကျုပ်ပါးစပ်နဲ့ အသေကိုက်မသတ်လိုက်ရတာ ကို
နာတယ်ဗျာ။ ထို့..မအေဖြစ်ပြီး မိခင်စိတ်ဓာတ်မရှိတဲ့ဟာမ သွားပစေ
ငါ့သားသမီးတွေ ငါးလားမြောက်အောင် ငါ့ကိုယ်တိုင်စောင့် ရှောက်မယ်။

အဲသလို ကျုပ်တစ်ကောက်တည်းတွေးရင်း ကျုပ်တို့မွေးကာစက
အမိမဲ့သားဖြစ်ခဲ့ရပုံကို ခုမှ အဖြေပေါ်တော့တယ်ဗျာ။ ကျုပ်တို့ဘဝက
အမေကံဆိုးခဲ့တာတွေကို တွေးတော့ ကျုပ်တို့အဖေ ငါး ကြီးဟာ သားသမီးတွေကို
ထိန်းကျောင်းပဲ့ပြင်ပြီး စောင့်ရှောက်ခဲ့တာတွေ...ကျုပ်တို့ကို ရန်မူလာမဲ့ အိမ်မြှောင်၊
ပုစဉ်းနဲ့ ပိုးမွှားကောင်တွေရဲ့ အန္တရာယ်ကြားက သက်စွန့်ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရင်း ကာ
ကွယ်မှုပေးခဲ့တာတွေနဲ့ ကျုပ်အဖေဟာ ဖခင်ကောင်းပီသအောင်
ကျင့်ကြံနေထိုင်ခဲ့တာကို ပြန်တွေး မိရင်း ကျုပ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်တယ်။

ဟုတ်တယ်။ ခုဆို ကျုပ်လည်းပဲ သားသမီးပေါင်းမြောက်မြားစွာတို့ရဲ့
တစ်ဦးတည်းသော ဖခင်ဖြစ်လာရပြီ။ ကျုပ်အဖေကို စံနမူနာတင် အတုယူပြီး
ကျုပ်အဖေကို ကြည်ညိုထိုက်သော ရီ သေအပ်သော ချစ်ခင်စဖွယ်ကောင်းသော

မြင့်မြတ်တဲ့ဖခင်ကောင်းတစ်ယောက်ပီသအောင် ကျုပ် နေသွားရတော့မယ်။

သည်တော့ ကနေ့ကစပြီး ကျုပ်ဟာ ဖခင်တစ်ဦးအနေနဲ့ ကျုပ်လုပ်သမျှ ကောင်းကျိုးတွေ သည် ကျုပ်သားသမီးတွေအတွက် ဖြစ်စေရမယ်ဗျာ...။

အဲသလိုနဲ့ ကျုပ်ဟာ သားသမီးတွေ အန္တရာယ်မကျအောင် စောင့်ရှောက်လိုက်၊ ကျုပ်သခင် အတွက် ရန်သူတိုက်ငါးတွေကို ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရင်း အောင်ပွဲခံလိုက်၊ ကျုပ်သခင်က ကျုပ်ကို ဂုဏ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ ကျုပ်အပါအဝင် သားသမီးတွေကို ဆုလာဘ်အဖြစ် ပိုမိုကျွေးလိုက်၊ သားသမီး တွေနဲ့ ကျုပ် တစ်ပျော်ကြီးရွှင်လန်းချမ်းမြေ့စွာ နေလိုက်နဲ့ အချိန်တွေကုန်လာရတယ်။ သားသမီး တွေကို ရှာဖွေကျွေးမွေးတဲ့ ဖခင်ကောင်းတစ်ဦးအနေနဲ့ သခင်အားရ ကျွန်ပါးဝပြီး သားသမီးတွေအ တွက် သခင်ရဲ့အလုပ်တွေကို မညည်းမညူ ထမ်းဆောင်နေရတာ ပေါ့လေ။ သည်လိုနဲ့ပဲ ကျုပ်ဟာ ဝါရင့်တိုက်ငါးတစ်ကောင် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

တိုက်ပွဲဝင် အတွေ့အကြုံ၊ သမ္ဘာရင့်လာတာနဲ့အမျှ ကျုပ်ဟာ ကံကောင်းထောက်မစွာပဲ ရှုံး ပွဲမရှိ နိုင်ပွဲများစွာ လက်ရည်တူသရေပွဲများစွာ တွေ့ကြုံခဲ့ရပြီး ငါးတိုက်ပွဲလောင်းကစားသူ လူသား တွေရဲ့ ပါးစပ်ဖျားမှာ ရေပန်းစားနေတဲ့ ကျုပ်ဟာ တစ်နေ့တော့ ကျုပ်လိုပဲ ဝါရင့်တိုက်ငါးတစ်ကောင် နဲ့ စီးချင်းထိုးဖို့ အခြေအနေ ဖန်လာပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်လည်း သားသမီးတွေကို တခြား မှန် ပုံးတစ်ခုထဲမှာ ခွဲခွာထားခဲ့ရင်း ကျုပ်တစ်ယောက်တည်းနေတဲ့ မှန်ပုံးနဲ့အတူ ငါးတိုက်ပွဲတစ်ခုဆီကို ရောက်ခဲ့ရတယ်။

စားပွဲကြီးတစ်ခုပေါ်က ရှိနှင့်တဲ့မှန်ပုံးတစ်ခုရဲ့ နံဘေးမှာ ကျုပ်မှန်ပုံးက နေရာယူထားတယ်။ တစ်ဘက်မှန်ပုံးရဲ့ တိုက်ပွဲဝင်ရေပြင်အလယ်မှာတော့ တိုက်ငါးနှစ်ကောင် သည်းကြီးမည်းကြီး တိုက်နေကြတာကို ကျုပ်မြင်နေရတယ်။ ကျုပ်က လောလောဆယ်တော့ လူသားတွေလို ပွဲဘေးက ပွဲကြည့်ပရိသတ် သက်သက်ပေါ့ဗျာ။

တိုက်ငါးနှစ်ကောင်မှာ အရွယ်တူ လုံးပတ်တူ ရုပ်ရည်တူဖြစ်တာမို့ လက်ရည်ချင်းတူမယ် ထင်ပြီး လွှတ်ပေးတာပေါ့။ နှစ်ကောင်စလုံးဟာ ကျုပ်လိုပဲ ရွှေငါးမျိုးနွယ်က ဆင်းသက်လာတာ ဖြစ် ပေမယ့် ရွှေငါးတွေလိုတော့ မလှဘူးဗျ။ ဒါပေမယ့် တည်ကြည်ခန့်ညားကြတာတော့ အမှန်ဘဲ။ အင်းလေ ခွန်အားသတ္တိကို အသုံးချရတဲ့ တိုက်ငါးတွေဖြစ်နေမှတော့ ရုပ်ရည်ရူပကာကို အသုံးပြုပြီး ဝမ်းစာရှာစားရတဲ့ ရွှေငါးတွေလို လှဖို့လည်း မလိုဘူးပေါ့ဗျာ။

အမြီးဖွားဖွား ရောင်စုံအသွေးကြွပြီး ဝိုင်းစက်လှပတဲ့ မျက်လုံးကြီးတွေနဲ့ ရွှေငါးလှကြီးတွေ ကို မြင်ရင် ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ...ကိုယ့်ကိုကိုယ် အလှပြင်တတ်တဲ့ လူထီး၊ မိန်းမရှာတွေလို လူ ယောက်ျားတွေက ရွံရှာစိတ်နဲ့ ပြက်ရယ်ပြုချင်သလိုပဲ ကျုပ် အော့နှလုံးနာမိတယ်။ အလကား ကောင်တွေ ငါးပေါတာတွေ။

ငပေါ...ဆိုတဲ့ဝေါဟာရ သည်ကဆင်းသက်ထင်ပါ။ ယောက်ျားကောင်းဆိုတာ ရုပ်ရည်လှဖို့ ထက် ရှိသင့်ရှိထိုက်တဲ့ အရည်အချင်းပြည့်စုံဖို့ပဲ လိုတယ်။ ဒါ ကျုပ်ရဲ့ခံယူချက်။ ကျုပ်တို့တိုက်ငါး အထီးတွေလည်း သည်လိုပဲလို့ ကျုပ် သဘောပိုက်ထားတယ်။

ကျုပ် အတွေးလွန်နေတုန်းမှာပဲ တိုက်ငါးနှစ်ကောင်ဟာ ကြိုးဝိုင်းအလယ်က လက်ဝှေ့ကျော် နှုတ်ဦးလို ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်နေလေရဲ့။

“တိုက်ငါးမန်းကွ”

“ဂျောကွ”

ကြည့်ရှုအားပေးနေတဲ့ လူတွေရဲ့အော်ဟစ်သံတွေ စကားသံတွေကြောင့် သည်ငါးနှစ် ကောင်ရဲ့ နာမည်ကို ကျုပ် ခွဲခြားမှတ်မိလိုက်တယ်။

တိုက်ငါးမန်းက ဟဲဗီးဝိတ်ချန်ပီယံ အကြည့်နဲ့ ဂျောကို အထင်တသေး လှမ်းကြည့်နေပါ တယ်။ စိန်ခေါ်ဖို့လဲလှပွဲကို တက်လာပုံရတဲ့ ဂျောကလည်း

အခြေအနေကို သုံးသပ်အကဲခတ်သလို နဲ့ ပတ်ချာလည်လှည့် ကူးခတ်နေရာက ဆတ်ခနဲ ဘယ်တောင်ပံရေယက်ပြားတစ်ခုကို ဝင်ကိုက် လိုက်တယ်။ တိုက်မန်းရဲ့ ရေယက်ပြားအဖျားစကလေး စက္ကူယပ်တောင်စုတ်ပဲ့သလို ပဲ့ထွက် သွားတယ်။

တိုက်ငါးမန်းက လျင်မြန်စွာရှောင်တိမ်းရင်း ပဲ့ထိန်းအမြီးနဲ့ ယပ်ခတ်သလို ရိုက်ထည့်လိုက် လို့ ဂျောဟာ ချာလည်လည်လွင့်စဉ်သွားတယ်။ ကြည့်ရတာ တော်တော်လည်း အီသွားပုံရတယ်။ တိုက်ငါးမန်းက အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံပဲ ဂျောရဲ့ကျောပြင်ကို ခေါင်းနဲ့တအားပြေးဆောင့် တာမို့ဂျော ကျောကော့ထွက်သွားတယ်။ ကြည့်ရတာ တော်တော်လည်းအီသွားပုံရတယ်။ တိုက်ငါး မန်းက နောက်တစ်ကျောပတ်ပြီး ထပ်ပြေးဆောင့်တယ်။ ဂျောက ရေနက်ပိုင်းကို လေးဆယ့်ငါးဒီဂရီ လောက်စောင်းပြီး ငုပ်ရှောင်လိုက်တာမို့ တိုက်ငါးမန်း အရှိန်လွန်ထွက်သွားတယ်။

သွားပြီ မှန်ပုံးကို ခေါင်းနဲ့ဝင်တိုက်ပြီ။

ဒါက ကျုပ်နဲ့ပရိသတ်လူတွေရဲ့ အထင်။

ဂိုးဝင်သွားပြီအထင်နဲ့ ပရိသတ်တွေ ဟင်ခနဲဟာခနဲ အလန့်တကြားထရပ်ပြီးမှ လွဲချော်သွား တဲ့ ဘောလုံးကိုကြည့်ပြီး လေးလေးလံလံ အေးတိအေးစက် ပြန်ထိုင်ရသလို ကျုပ်တို့ ခံစားလိုက် တယ်။

မဆိုးဘူးဗျ...တိုက်ငါးမန်း တကယ်တော်တယ်။

အမြီးဘက် ဝမ်းဗိုက်ပိုင်းအောက်ကနေ...ဘရိတ်ဖမ်းတဲ့ ကန့်လန့်ရေယက်ဝတ်စုံကို လေ ယာဉ်ပျံဘီးချသလို ဆတ်ခနဲဖြန့်ချလိုက်တာမို့ အရှိန်လွန်လာတဲ့ခေါင်းပိုင်းက မှန်သားနံရံနဲ့ ထိလု ထိခင် အနေအထားမှာ ဘရိတ်အုပ်သလို တုန်ခနဲဖြစ်ပြီး အမြီးကနေပဲ့ကိုင်ပေးမှုကြောင့် ခေါင်းဟာ အသာအယာတိမ်းမိပြီး တစ်ကိုယ်လုံး တစ်ပတ်လည်ချာခနဲ လည်ထွက်သွားတယ်။

လက်ရည်ချင်းကွာတာနဲ့အမျှ ဂျောဟာ အလူးအလဲခံနေရရှာတယ်။

ခံစစ်ကိုသုံးပြီး မှန်ပုံးထဲ မှာ ပတ်ချာလှည့်သလိုပြေးနေရတဲ့အပြင် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ဒဏ်ရာကလေးတွေ ရစပြုလာပြီလေ။

“ဟေ့..ပွဲခဏနားမယ်။ တိုက်ငါးမန်းကို စစ်ချင်တယ်ကွ”

စကားသံနဲ့အတူ လူတစ်ယောက်က တိုက်ငါးမန်းကို ဆန်ကာခွက်နဲ့ ဖမ်းဆယ်ပြီး သူ့ရဲ့ လက်မနဲ့လက်ညှိုးကို ဇာဂနာလိုဟရင်း တိုက်ငါးမန်းကို ခပ်ဖွဖွညှပ်ကိုင် ပက်လက်လှန်ကြည့် တယ်။ ပြီး တိုက်ငါးမန်းရဲ့ မေးစေ့အောက်က တိုနန့်နန့်မုတ်ဆိတ်မွေးကို သူ့ရဲ့ကျန်လက်တစ်ဖက်နဲ့ လက်ညှိုးထိပ်ဖျားကလေးနဲ့ တို့ကာထိကာ ပွတ်သပ်ရင်း သေသေချာချာ စစ်ဆေးတယ်။

ကျုပ်တို့ငါးတွေမှာက အရွယ်ရောက်ပြီးရင် အစစအရာရာပေါ့ပျာ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် အလျား၊ အနံ့ မျက်နှာသွင်ပြင်ကအစ မတိမ်းမယိမ်း တူသလိုလိုရှိကြတာမို့ အသက်ခန့်မှန်းရခက်ပါ တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ နှုတ်ခမ်းမွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေး၊ ဦးမင်စတာတွေကို အကဲခတ်တိုင်းတာပြီး အသက် ကို မှန်းရတယ်။

ကျုပ်တို့တိုက်ငါးမျိုး ရွှေငါးမျိုးတွေကျတော့ မုတ်ဆိတ်အတိုအရှည်ကိုကြည့်ပြီး အသက် ကြီးငယ်ကွာပါတယ်။ အသက်ကြီးတဲ့ငါးတွေဆို မုတ်ဆိတ်ဟာ ကုလားအဖိုးကြီးတွေ၊ ဆိတ်အိုကြီး တွေရဲ့မုတ်ဆိတ်လို ခွေလိပ်နေကြတာ ခန္ဓာကိုယ်အလျားရဲ့ သုံးပုံတစ်ပုံလောက်အထိတောင် ရှိ တတ်ပါတယ်။ ဖြန့်ကြည့်မယ်ဆိုရင် ပြောတာပါ။ ပုံမှန်ကတော့ စပရင်လိုခွေနေတာပေါ့။ ကျုပ်တို့ အရွယ် ငါးလတ်ပိုင်း တိုက်ငါးတွေကြတော့ မုတ်ဆိတ်ဟာ လူကလေးငယ်တွေရဲ့ ခေါင်းကဘဲမြီးပုံ ညှပ်ထားတဲ့ဆံပင်လို ဦးစွန်းဖုတ်သာသာလောက်ပဲ ရှိတတ်တာ။ ဒါဟာ သဘာဝ အတိုင်း အသက် အရွယ်အလျောက် အတိုအရှည်ကွာတာ...။ ခုတော့...

“ဟေ့...ကြည့်ကြစမ်း တိုက်ငါးမန်းရဲ့မုတ်ဆိတ်က လက်သည်းညှပ်နဲ့ညှပ်ထားတာကွ၊ ဒါမှ မဟုတ် ဘလိတ်ဓားနဲ့ တိတိရိရိ

ရိတ်ထားတာကွ”

“ဟိတ်...မကျေနပ်ရင် နှစ်ကောင်တစ်ကောင်ပေးချမယ်ကွ၊ ပွဲပြီးခါနီး မှ လောင်းကြေးမပေး နိုင်ဘူး။ ပွဲမဖျက်နိုင်ဘူး”

“သည်လိုဘယ်ရမလဲကွ၊ ဒါညစ်တာပဲဥစ္စာ”

“ညစ်တာဘယ်ဟုတ်မလဲ၊ နှစ်ဘက်သဘောတူ မျက်မြင်အတိုင်း တိုက်ကြတာပဲ၊ အသက် ငယ်ပါတယ်လို့ငါ...ညာမပြောခဲ့ဘူး၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ကြည့်ပြီးမှ စိန်ခေါ်တာပဲ၊ ငါက စိန်ခေါ်တာမှမဟုတ်တာ”

တစ်ဘက်လူ အကြပ်တွေသွားပုံရသည်။

“ဟုတ်တယ်လေ....တိုက်ပွဲဝင်အတွေ့ စီနီယာနဲ့ ဂျူနီယာယှဉ်ရင် ဂျူနီယာပဲနာမှာပေါ့၊ တိုက်ငါးမန်းက ပြောကြပုံအတိုင်းဆို ဝါရင့်သက်ကြီးစီနီယာ၊ ဂျောက ဝါနုသက်ငယ် ဂျူနီယာ။

အဲဒီ အချိန်မှာ လူတစ်ယောက်က ကျုပ်ရှိတဲ့မှန်ပုံးကိုကြည့်ပြီး...

“ဟေ့...ဂျောဘက်က ရုပ်ခံကူမယ်ကွာ၊ ဘယ်လိုလဲ တိုက်ငါးမန်းဘက်က...”

“ရတယ်လေ၊ နှစ်ကောင်တစ်ကောင်ပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ကြေးတောနည်းနည်းထပ်ဆောင်းပေး ဦးနော်”

“ဖြစ်တယ်၊ ဒါဆို ဆတူမလုပ်နဲ့၊ သုံး-နှစ်ထားမယ်ကွာ၊ သုံးဆနှစ်ဆပေါ့ ဟုတ်လား”

ဟုတ်ပြီ...သုံးရာနှစ်ရာကြေးနော်”

သည်လိုနဲ့ပဲ ကျုပ်က ဂျောနဲ့တိုက်ငါးမန်းတို့ရဲ့ပွဲထဲမှာ ဂျောဘက်က စစ်ကူဝင်လိုက်ရပါလေ ရော။ ဪ...ကျုပ်နာမည်လည်း မှတ်ထားဦး ရုပ်ခံတဲ့။ ဘိုလိုခေါ်တော့ shark ပေါ့။ ဂျောက Jaw တိုက်ငါးမန်းဆိုတာက

ရိုးရိုးမြန်မာနာမည်ပါပဲ။ ရှိသေးတယ်။ တခြားကောင်တွေပေးတတ်တဲ့ နာမည်တွေက အော်တိုပက်စ်၊ ရေဘီလူး၊ ဝေလမင်းသား၊ ရေဘုရင်၊ ငါးမင်းသား စသည်ဖြင့်ပေါ့ လေ။ စုံလို့စုံလို့ လူတွေစိတ်ကူးကောင်းရင်ကောင်းသလို ပေးကြတာပါပဲ။

မှန်ပုံးထဲကို ကျုပ်ရောက်လို့ စက္ကန့်ပိုင်းအကြာထိ ဂျောနဲ့ကျုပ် တစ်ကောင်နဲ့တစ်ကောင် မသိကာစိတ်နဲ့ ကြည့်နေမိသေးတယ်။ အဲသည်အချိန်မှာ တိုက်ငါးမန်းဟာ လက်ဝှေ့ကြိုးဝိုင်းထဲဝင် လာ...အဲလေ မှန်ပုံးရေပြင်ထဲ ပြန်ဆင်းလာတာမို့ ဂျောအနေနဲ့ သူ့ရဲ့ရန်သူဟာ ကျုပ်မဟုတ်မှန်း ရိပ်စားမိပုံနဲ့ ကျေနပ်သွားတယ်။

အင်း...လူတွေသာဆိုရင် ဝမ်းသာပြီးနဲ့ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပြီး ဟဲလို... မစ္စတာရှပ်ခ် ကွန်က ရက်ကျူလေးရှင်း...ဘာညာဘာညာပေါ့။

ဂျောနဲ့ရှပ်ခ်နှစ်ကောင်ပေါင်းပြီး ချန်ပီယံတိုက်ငါးမန်းကို ဖြိုရတော့မယ်ပေါ့။ ဒါပေါ့ Two Hero Shooting Stars တွေဆီကိုပါ သည်အလေ့စရိုက် သူးစက်လာပါရောလား။

အလျား တစ်ပေ၊ အနံကိုးလက်မ၊ အမြင့်ကိုးလက်မရှိပြီး နံဘေးနဲ့အောက် အရပ်ငါးမျက်နှာ မှန်အကြည်နဲ့ အလုံကာထားတဲ့ ပုံးထဲမှာ ရေက ခုနစ်လက်မရှိနေတယ်။ မှန်ပုံးအပေါ်ကတော့ လိုရ မယ်ရအဖြစ် သံဆန်ကာမစိပ်မကျဲနဲ့ ကာထားလေရဲ့။

အခုဆို ရေအနက်ရဲ့ လေးလက်မလောက်ရှိတဲ့ ရေပြင်အလယ်မှာ ကျုပ်တို့သုံးကောင်ဟာ နှစ်ကောင့်တစ်ကောင်ရင်ဆိုင်ပြီး ရေငုပ်သင်္ဘောသုံးစင်းလို ဖြစ်နေပြီပေါ့။

ကျုပ်နဲ့ဂျောဟာ တိုက်ငါးမန်းဆီကို တစ်ပြိုင်နက်ပြီးဝင်ကူးသွားပြီး တိုက်ငါးမန်းရဲ့ ဘယ်နဲ့ ညာညှပ်ပြီး တော်ပီဒိုနှစ်စင်းလို ပြိုင်တူဝင်ဆောင့်လိုက်တာမို့

ပွဲဦးထွက်မှာ တိုက်ငါးမန်း တော် တော်ခံလိုက်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဝါရင့်တိုက်ကံငါးတစ်ကောင်ပီပီ ကျင်လည်သွက်လက်စွာနဲ့ ရှောင် ကာတိမ်းကာ ကူးခပ်ရင်း တိုက်စစ်အသွင်ကို ပြောင်းဖို့ကြိုးစားလာတာမို့ ကျုပ်တို့နှစ်ကောင်ဟာ ဘယ်ညာကတစ်မျိုး၊ အထက်အောက်ကတစ်နည်း၊ အမြီးဘက်ခေါင်းဘက်က တစ်သွယ် အနှယ် နှယ်အဖုံဖုံ နည်းမျိုးစုံအောင် တစ်ဘက်တစ်ချက်စီ ဝင်ညှပ်တိုက်ရင်း တိုက်ငါးမန်းရဲ့ အလစ်ကို ချောင်းနေရတယ်။

ဘယ်လောက်ပဲ ဝါရင့်ပါစေ အမောခံနိုင်ရည်ကျတော့ တိုက်ငါးမန်းဆိုတဲ့ အဘိုးကြီးဟာ ကျုပ်တို့လို နုပျိုဆဲတွေလောက်တော့ ဘယ်ယှဉ်နိုင်မှာလဲ ဒါကြောင့်မို့ ကျုပ်တို့ကလည်း သည် အဘိုးကြီး သက်လုံမကောင်းဘဲ အမောဖောက်အောင် လှည့်ပတ်ကူးခတ်ရင်း တို့ကနန်း ဆိတ်က နန်း ရန်စတိုက်ခိုက်နေရတယ်။ တိုက်ငါးမန်းဟာ တိုက်ကွက်ကောင်းသလောက် ဉာဏ်ရည်က လည်း မြင့်တယ်ဗျ။ ကျုပ်အတွေ့အကြုံဟာ သူနဲ့ယှဉ်လိုက်ရင် ကလေးကစားစရာ အသေးအမွှား ပမာ ဖြစ်သွားတာပေါ့။ ကျုပ်တို့မှာ အပြေးအလွှား...ကာကွယ်ခုခံနေရတယ်။ တိုက်ပွဲအခြေအနေကို ပြောင်းပြန်ဖြစ်အောင် လုပ်ပစ်လိုက်နိုင်တာမို့ ပရိသတ်အားလုံးက စုပ်တသပ်သပ် လက်ဖျားတခါခါ နဲ့ပေါ့။

ကြည့်လေ..ထက်အောက်ဘယ်ညာ ရှေ့နောက်ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် တိုက်ခံနေရတော့ ဘယ် သူမှ မထင်မှတ် မတွေးမိတဲ့ မှန်ပုံးထောင့်တစ်နေရာကို အပြေးကူးသွားပြီး မှန်ပုံးကြမ်းပြင်ထောင့် ချိုးနှစ်ခုကြားမှာ အမြီးပိုင်းကိုထား၊ ခေါင်းပိုင်းကို လေးဆယ့်ငါးဒီဂရီ ဦးမော့ထောင်ပြီး အသင့်စောင့် နေတယ်။ သည်တော့ ကျုပ်တို့တိုက်ကွက် ကျဉ်းသွားတာပေါ့။ သူ့ရဲ့ဘယ်ဘက်မှာ မှန်သားနံရံ၊ ညာဘက်မှာ မှန်သားနံရံ၊ နောက်ဘက်မှာ မှန်ပုံးထောင့်ချိုး၊ နံရံအောက်ဘက်မှာ မှန်သားကြမ်းပြင်၊ သည်တော့ သူ့ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်တစ်နေရာတည်းကပဲ တိုက်ရတော့မယ်။ အရင်လို ညှပ်ဆော်လို့ မရတော့ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျုပ်

နေရာအသင့်ယူလိုက်တယ်။

ဂျောက နာထားတဲ့အကောင်မို့ ရင်ဆိုင်နိုင်စွမ်းမရှိလို့ပဲလား။

ဉာဏ်ကူချင်လို့ပဲလားမသိဘူး။ တိုက်ငါးမန်းကို အထက်စီးကနေ
စောက်ထိုးဝင်ဆောင့်မယ့်အကြံမျိုးနဲ့ အပေါ်ပိုင်းကို အလိုက်သင့်
ထောင်လိုက်ကူးတက်သွားတယ်။

သွားပြီ၊ တစ်ကွက်မှားသွားပြီ။

ဂျောရဲ့အမှားကို လက်လွှတ်မခံတဲ့ တိုက်ငါးမန်းဟာ ရေပြင်မှာ
ဝေဟင်ပစ်ခုံးကျည်တစ်စင်း လို ပြင်းထန်တဲ့အရှိန်အဟုန်နဲ့ ဂျောရဲ့ဗိုက်ဖြူဖြူကို
အတင်းဝင်ထိုးဟပ်လိုက်တယ်။

ရေပြင်တစ်ခုလုံး ဝရန်းသုန်းကားဖြစ်သွားတယ်။

ဂျောရဲ့ဗိုက်သားဟာ တိုက်ငါးမန်းရဲ့ပါးစပ်ထဲမှာ ငုံ့ခဲထားခံရလို့
ထွန်ထွန်လူးဖြစ်နေတဲ့အ ချိန်မှာ ကျုပ်က အခွင့်ကောင်းယူပြီး
တိုက်ငါးမန်းရဲ့အောက်ပိုင်းကို လျှို့ဝင်ပြီး အမြီးဘက်ဝမ်းဗိုက် ပိုင်းအောက်က
ရေယက်ပြားတွေကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကိုက်ဖြတ်ပစ်လိုက်တယ်။ အဲသည်အချိန်မှာ
ဂျောရဲ့ဗိုက်သားဟာ ဟင်းလင်းပွင့်ထွက်ပြီး တိုက်ငါးမန်းပါးစပ်ထဲကို အသားဆိုင်နဲ့
ကလီစာတချို့ ပဲ့ပါသွားရုံမက ဂျောရဲ့ညာဘက်တောင်ပံ ရေယက်တစ်ခုလည်း
ကိုက်ဖဲ့ခံလိုက်ရလို့ ဂျော မရှုမလှ ဖြစ်သွားတယ်။ ရေယက်မရှိတော့လို
ဟန်ချက်မညီဘဲ တစ်စောင်းကြီးအလူးအလိမ့်နေရာက ဂျော
ထွက်ပြေးဖို့ကြိုးစားသေးတယ်။ တိုက်ငါးမန်းက ပါးစပ်ထဲငုံထားတဲ့
ဂျောရဲ့အသားစတွေကို ထွေး ထုတ်ပြီး နောက်ရေယက်တစ်ခုကို
ကိုက်ဖြတ်လိုက်တယ်။

အဲဒါဟာ ဂျောအတွက် အကြီးမားဆုံး ဆုံးရှုံးမှုပဲ။ ရေယက်ဆိုတာ
ငါးတစ်ကောင်ရေကူးနိုင် ဖိုပအတွက် ကိုယ်လုံးကို ဘယ်ညာဟန်ချက်ညီညီ

ထိန်းနိုင်ဖို့အတွက် အဓိကအရေးအကြီးဆုံးပဲ။ လူတွေရဲ့ လက်၊
ငှက်တွေရဲ့တောင်ပံလိုပေါ့ဗျာ။ ရေမှမကူးနိုင်တော့တဲ့ ငါးတစ်ကောင်ဟာ ရန်သူ ရဲ့
တိုက်ခိုက်မှုအောက်မှာ ဘယ်လောက်ဆက်ခံရမယ်ဆိုတာ တွေးကြည့်ပေါ့ဗျာ။
နောက်ဆုံးမှာ တော့ ဂျောဟာ လုံးဝမလှုပ်ရှားနိုင်တော့ဘဲ မှန်ပုံးကြမ်းပြင်ပေါ်ကို
တစ်အိအိနစ်ဆင်းသွားတာ ခါး ကျိုးသွားတဲ့ ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောကြီးတစ်စင်း
နက်ရှိုင်းလှတဲ့ သမုဒ္ဒရာကြမ်းပြင်ပေါ်ကို အိုးတည် နစ်နစ်သွားသလိုပါပဲလေ။

နောက်ဆုံးထွက်သက်ကြောင့် ပလုံစီထလာတဲ့
ရေပူဖောင်းကလေးတွေဟာ အထက်ပိုင်း ကို တဖြည်းဖြည်းတက်လာရင်း
ကြီးသထက်ကြီးလာရာက ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်အရောက်မှာ ပေါက် ကွဲသွားတယ်။
အသက်ဝိညာဉ်ကင်းမဲ့ပြီး ပက်လက်လန်ငြိမ်သက်နေတဲ့ ဂျောရဲ့အလောင်းကောင်
ကြီးကိုကြည့်ပြီး ကျုပ်ဒေါသတွေ တဟုန်ထိုးပေါက်ကွဲထွက်လာတယ်။
အဲသည်အချိန်မှာ ကျုပ်ဆီ ကို ရိပ်ခနဲဝင်လာတဲ့ တိုက်ငါးမန်းကို
ကမန်းကတန်းလှည့်ရှောင်လိုက်ရသေးတယ်။ ရုတ်တရက် ဝါး လုံးထိုးဝင်လာတဲ့
တိုက်ငါးမန်းဟာ မှန်ပုံးနံရံနားအရောက် ခါတိုင်းလို ဘရိတ်ဖမ်းပြီး အမြီးပိုင်းရေ
ယက်အစုံကို လေယာဉ်ဘီးချသလို ချလိုက်တယ်။

ဒါပေမယ့် မရတော့ဘူးလေ။ သူ့ရေယက်အစုံကို ကျုပ်ကိုက်ဖြတ်ခဲ့လို့
အခုဆို မှန်ပုံးကြမ်း ပြင်မှာ ကျနေပြီပဲဟာ။ အရှိန်မသတ်နိုင်လို့
ဒုံးခနဲဝင်ဆောင့်သံနဲ့အတူ တိုက်ငါးမန်းရဲ့မျက်နှာတစ်ခု လုံး မှန်သားနံရံနဲ့
တိုက်မိပါလေရော။ အခြေအနေကိုရိပ်စားမိတဲ့ တိုက်ငါးမန်းဟာ ဒေါသတကြီးနဲ့
ကျုပ်ကို လှည့်ရင်ဆိုင်ပြန်တယ်။

ကျုပ် ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားတယ်။ မဖြစ်ဘူး။ သတိထားမှ။

ဟုတ်တယ်လေ။ ခုနက ကျုပ်ရှေ့တင်သေသွားတဲ့ ဂျောကို
မြင်ထားရတာ မို့ သူ့ကိုရင်ဆိုင် ဖို့တောင် ခပ်လန့်လန့်ဖြစ်နေပြီ။ နောက်ပြီး သူက
ပွဲတစ်ကာနိုင်ထားတဲ့ ချန်ပီယံ၊ ကျုပ်က အခုမှ ဂျောနဲ့ပေါင်းပြီး သူ့ကိုတိုက်နေရတာ

နှစ်ကောင်တစ်ကောင်ပေးတိုက်တာတောင် မယှဉ်နိုင်ဘဲရှုံးခဲ့ရတာ ခုလိုတစ်ကောင်ချင်းဆို တော့...ကျုပ် ကြောက်စိတ်တွေဝင်လာပြီး နေအိမ်မှန်ပုံးဆီ ပြန်ပြေးချင်စိတ်ပေါက်လာတယ်။ ရှုံးချင် ရှုံးပါစေ။ မသေရင်တော်ပါပြီ။ အိမ်မှာက ဒီအတိုင်းထားခဲ့ရတဲ့ သားတွေသမီးတွေက တပြိုကြီး။ ကျုပ်မရှိရင် ဘယ်သူကများ စောင့်ရှောက်ပါ့မလဲ။ အို မဖြစ်သေးပါဘူးလေ။ ကျုပ်ကို ပြေးရှုံး ကြောက်ရှုံးနဲ့ ပွဲသိမ်းပေးမှာမှမဟုတ်ပဲဟာ။ တစ်ကောင်ကောင်သေမှ ပွဲသိမ်းကြမှာ။ သည်တော့ ကျုပ်မသေဘဲ သူသေနဲ့ ပွဲသိမ်းဖို့ ကျုပ်ဆက်ပြီးတိုက်ပွဲဝင်ရမယ်။ ကျုပ်ဆက်ရှင်နေမှ သားသမီး တွေနဲ့ ပြန်တွေ့ရမှာ။

ဆိုတော့လည်း ကျုပ်ကိုအသေသတ်နိုင်မယ့် ပါးစပ်ကို ရှောင်တိမ်းရင်း တိုက်ငါးမန်းရဲ့ အမြီးပိုင်းကိုပဲ စောင်းပေးတိုက်ရတာ ပေါ့။ အမြီးဆိုပေမယ့်လည်း မသက်သာဘူး။ ကြာပွတ်နဲ့လွဲသ လို မြန်ပြီး တင်းပုတ်ထဲသလိုပြင်းထန်တဲ့ ရိုက်ခတ်ချက်တွေက ကျုပ်မျက်နှာကိုချက်ကောင်းထိ သွားရင်လား...ကြယ်တွေလတွေမြင်သွားပြီး တစ်ခါတည်း ပြာခနဲဖြစ်သွားမှာ။ အဲသလို စက္ကန့်ပိုင်း လောက် အငိုက်မိခံခဲ့ရပြီးလျှင် ကျုပ်ဗိုက်ပွင့်ကွဲထွက်ပြီး အူစုံအသည်းစုံ ကလီစာတွေ မှန်သား ကြမ်းပြင်မှာ ပုံလို့ ဂျောနဲ့အတူ နှစ်လောင်းပြိုင်ဖြစ်သွားမှာ။

သည်တော့ တိုက်ခိုက်မှုဉာဏ်ပြိုင်ရည် မယှဉ်သာတဲ့ကျုပ်က အမောခံနိုင်ရည်ချင်းပဲယှဉ်ဖို့ တိုက်ငါးမန်းဒေါသကို ဆွပေးရုံ ဆွပေးနေရတော့တယ်။ စိတ်ထဲကလည်း တွေးမိတယ်။ သည် အဘိုးကြီးအမြီးဖျားကိုသာ ကိုက်ဖြတ်ပစ်နိုင်တော့အပိုင်ပဲ ဟုတ်တယ်လေ။

တိုက်ငါးမန်းရဲ့အမြီးဖျားကို ဆတ်ခနဲ အလစ်ဝင်ဆွဲလိုက်တာမို့ ကိုက်မိတယ်ဆိုရုံကလေး ဖြစ်သွားတာနဲ့ ခါထုတ်ပစ်တယ်။ သူ့မျက်နှာမှာလည်း ဒေါသပုန်ထလာတဲ့ အရိပ်အယောင်ကြောင့် ပါးဟက်အစုံက ယင်တောင်ခပ်သလို

စုလိုက်ကားလိုက်...စုလိုက်ကားလိုက်...စုလိုက်ကားလိုက်...။

ကျုပ် အသည်းငယ်မတတ် ကြောက်ရွံ့သွားတယ်။

မျက်လုံးထဲမှာလည်း အိမ်မှာ မျက်စိသူငယ်နဲ့ကျန်ခဲ့တဲ့
မိတဆိုးသားသမီးငယ်တွေ၊ ကျုပ် ကြောက်စိတ်ကြောက် ကြက်သီးမွေးညင်း
ထသွားတယ်။ ဒါကြောင့် ရုတ်တရက်ပြေးဝင်လာတဲ့ တိုက်ငါးမန်းကို ရှောင်တိမ်းဖို့
သတိမရတော့ဘဲ မျက်စိစုံမှိတ်ရင်း လှိမ့်ခံနေရာက ပြုမိပြုရာ ပြုလိုက် မိတယ်။

မြင်ဖူးကြမှာပါ။

အနီးကပ် ပူးသတ်တိုက်ခိုက်ခံလိုက်ရတဲ့
ရှုံးတော့မယ်လက်တွေ့သမားဟာ ဘာမှမတတ်နိုင် တော့ဘဲ အနေအထားမှာ
လက်သီးကိုစုံမြှောက်၊မျက်စိကိုအတင်းမှိတ်ရင်း မရှုမလှခံနေရသလိုပေါ့။ ကျုပ်
အလူးအလိမ့်ခံနေရာက ကိုက်မိကိုက်ရာကို ဖမ်းကိုက်ထားပြီး တအားကုန်သာ
ခဲထားတယ်။ လွှတ်လဲမလွှတ်ရဲဘူး။ တိုက်ငါးမန်းရဲ့ပါးစပ်က
ကျုပ်ကိုမကိုက်မိသေးတာပဲ တော်တော့တယ်။ ဒါ ပေမယ့် ကျုပ်
မသက်သာပါဘူးဗျာ။ တိုက်ငါးမန်းရဲ့အမြီးဖျားဟာ ကျုပ်ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် နေရာအနှံ့အ
ပြားကို ကြိမ်စကြာဆော်သလို တစ်ဘုံးဘုံး တစ်ဒိုင်းဒိုင်းနဲ့ အချက်ပေါင်းများစွာ
ဆော်နေလေရဲ့။

ဆော်လေ...ဆော်စမ်း...သေတာချင်းအတူတူ ဘယ်လိုသေသေ
သေမှအေးမယ့်ဘဝပဲဟာ.. ဆော်...။ကျုပ် သေရမှာကိုကြောက်တာထက်
ငါးလားမပြောသေးတဲ့ ကျုပ်သားသမီးတွေကို လောကကြီးအလယ်မှာ
မိဘမဲ့ထားခဲ့ရမှာ ဝမ်းအနည်းဆုံးပဲ။ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲလေ။ ကံစီမံလာပြီ ကိုး။
သားတို့သမီးတို့ရေ...။

ကျုပ် ကလေးတွေဆီစိတ်ရောက်သွားပြီး အားလျော့လှဆဲဆဲ။

လှိမ့်ပိမ့်ခံရာက ရိုက်သံနှုန်း နှေးပြီးငြိမ်သက်ကျသွားတဲ့ တိုက်ငါးမန်းကို

သတိထားမိပြီး အခွင့်ကောင်းရခိုက် အတင်းရုန်းထွက်လိုက်တယ်။ တိုက်ငါးမန်းဟာ ခုနကဂျောလိုပဲ သဘောပျက် တစ်စီးလို မှန်သားကြမ်းခင်းပေါ် တစ်အိအိနစ်ကျသွားတယ်။

မယုံကြည်စရာကောင်းတဲ့မြင်ကွင်းကြောင့် ကျုပ် အံ့အားသင့်ပြီး ဝိုင်ကြည့်နေမိတယ်။ ပါး စပ်ထဲက ခိုးလိုးခုလုအရာကိုလည်း ထွေးထုတ်ပစ်ရင်း ကြည့်မိတယ်။ တိုက်ငါးမန်းရဲ့ ကြီးမားကျယ် ပြန့်တဲ့ ပါးဟက်တစ်ခုဟာ ကျုပ်ပါးစပ်ထဲကနေ ကြမ်းပေါ်ကို လင်ပန်းတစ်ချပ် ရေမြုပ်သွားသလို ဟိုယိမ်းသည်ယိုင်နဲ့ ကျသွားတယ်။ တိုက်ငါးမန်းရဲ့ ပါးပြင်တစ်ခုလုံးလည်း သွေးချင်းချင်းနီရဲနေပြီ လေ။

သေပြီပေါ့။ အသက်ရှူနိုင်တဲ့ ပါးဟက်တစ်ခုလုံး ပြုတ်ထွက်သွားမှတော့ ဘယ်လောက်ပြင်း ထန်တဲ့ ဝေဒနာ ခံစားလိုက်ရမယ်ဆိုတာ ကျုပ်တွေးရင်း စိတ်မကောင်းတောင် ဖြစ်မိသေးတယ်။ မ တတ်နိုင်ဘူးလေ။ တိရစ္ဆာန်တို့ရဲ့ ဥပဒေအရ Kill or bekilled ပဲဟာ။ သတ်ရင်သတ်၊ မသတ်ရင် သေရမှာပဲ။ အင်း... လိပ်ပြာကလေးလိုပဲပြီး ပိတုန်းကလေးကို ခဲတတ်တဲ့ ကမ္ဘာ့ဟဲဗီဝိတ် လက်ဝှေ့ ချန်ပီယံကြီး မရှုမလှ အလဲထိုးခံလိုက်ရသလို နေမှာပေါ့။

“ရှပ်ခံကွ ရှပ်ခံ...ချန်ပီယံရှပ်ခံကွ”

“Fighting fish champion SHARK!”

မှန်ပုံးအပြင်က ချီးမွန်းထောမနာသံတွေမှာ ကျုပ် မသာယာနိုင်သေးပဲ မောဟိုက်နွမ်းနယ် စွာနဲ့ မှန်ပုံးထောင့်မှာ အသာမှီနားရင်း အမောဖြေနေလိုက်တယ်။

မောလွန်းလို့ ကျုပ်ရဲ့ပါးဟက်နှစ်ဖက် ဟစ်ဟစ်ဖြစ်ပြီး လေပူဖောင်းများစွာမှုတ် ပလုံစီတွေ ထနေတဲ့အထိပဲ။ ကျုပ် မသေဘူး။ တော်သေးတယ်။ ဒါဆို ကျုပ်သားတွေ၊ သမီးတွေ ရှိရာကို ပြန်ခွင့်ရတော့မယ်။ သားတို့သမီးတို့ရေ...ဖေဖေမသေဘူး။ ရေကူးတတ်တယ်ဟေ့။

ဟုတ်တယ် ပြန်ရောက်မှ ကလေးတွေတစ်အုပ်ကြီးနဲ့ မှန်ပုံးထဲမှာ
ဒါမှမဟုတ် သားပေါက် လေးတွေအတွက် သီးသန့်လုပ်ထားတဲ့
မွေးမြူရေးအုတ်ကန်လေးထဲမှာ ပတ်ချာလှည့်ပြီး မမော တမ်းကစားရင်း
ကူးပစ်လိုက်ဦးမယ်။

ကျုပ် တွေးမိတွေးရာ ငေးမိငေးရာ ငေးနေတုံး မှန်ပုံးအပြင်ဘက်ကနေ
လူတွေတစ်ယောက် တစ်ပေါက်ပြောဆိုနေတဲ့ စကားသံတွေကို
ကျုပ်နားမစွင့်ပေမယ့် အတိုင်းသားကြားနေရတယ်။
တစ်စုံတစ်ဦးရဲ့စကားသံကြောင့် ကျုပ် အိပ်မက်ကလန့်နိုးရသလို
ဖျတ်ခနဲထခုန်မိမတတ် အံ့ဩ သွားတယ်။ ကျုပ်မျက်လုံးအစုံ ပြူးထွက်ပြီး
ငါးစိမ်းသည်မရဲ့တုတ်ချက်မိသလို ခေါင်းတစ်ခုလုံး မိုက်ခနဲ ပြာခနဲဖြစ်သွားရာက
အိုးထိန်းစက်လို ချာချာလည်သွားတယ်။

ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ မှန်ပုံးနံရံငါးဘက် အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာ
အက်ကွဲကြေမွပြီး ရေပြင်တစ်ခုလုံး တစ်စက်မကျန် အငွေ့တထောင်းထောင်းထ
ခန်းခြောက်သွားသလို ခံစားမိရတယ်။

ကျုပ်...ကျုပ်ကြားလိုက်ရတာ က...

“နေပါဦးဗျ..ကျုပ်တို့မြို့ကလေးကို တိုက်ငါးတွေ ဘယ်လိုကနေဘယ်လို
ရောက်လာပြီး အလုပ်ဖြစ်နေတာလဲ”

“သည်လိုဗျ၊ အခုခင်ဗျားသိတဲ့ OCEAN FIGHTER
ငါးအလှရောင်းတဲ့ဆိုင်ဟာ အရင်က ရွှေငါးတွေပဲရောင်းတယ်။ နောက်တော့
ရွှေငါးမျိုးနွယ်ထဲက ရွှေငါးတွေလောက်မလှတဲ့ တစ်ကောင် နဲ့တစ်ကောက်
ရန်မူတတ်တဲ့ တိုက်ငါးတွေကို စီးပွားရေးအမြင်နဲ့ စမ်းပြီးမွေးကြည့်တာလေ။ ရိုးရိုး
ကြက်ကို တိုက်ကြက်ဖြစ်အောင် တမင်သမွေးတာမျိုးပေါ့။ ပထမတော့
တိုက်ငါးတစ်ကောင်နဲ့ ငါးမ တစ်ကောင်ကနေ ပွားယူတာပဲ။ နောက်တော့

အဲသည်ငါးတွေကမှတစ်ဆင့် နောက်ထပ်နောက် ထပ် တိုက်ငါးတွေ
ဆက်ပြီးမျိုးပွားယူမှာပေါ့။ နောက်ပေါက်ကလေးတွေက တိုက်ငါးအဆင့် ရောက်
မလာသေးတဲ့ ချာတိတ်အရွယ်တွေပဲ ရှိသေးတယ်။ သည်မြို့မှာတော့
လောလောဆယ် သည်တစ် ဆိုင်တည်းရှိတယ်။ ရန်ကုန်နဲ့လည်း အလှမ်းဝေးတော့
သည်ဆိုင်ကချည်းပဲ ဝယ်မွေးရတာ ပေါ့”

“ဒါဆိုသည်မြို့က တိုက်ငါးတွေအားလုံးက...”

“ဆွေမျိုးတွေပေါ့ဗျ။ ဆွေမျိုးမှ သားအဖအရင်း ညီအစ်ကိုအရင်းတွေ...
ခုနက သေသွားတဲ့ ဂျောနဲ့ အခုနိုင်သွားတဲ့ ရုပ်ခံနဲ့ကလည်း တစ်သားတည်းပေါက်တဲ့
ညီအစ်ကိုရင်းတွေ။ နောက်ဆုံး သေသွားတဲ့ တိုက်ငါးမန်းကနေ ပွားယူထားတာ...
တိုက်ငါးတွေအားလုံးဟာ တိုက်ငါးမန်းကနေ ပွား ယူထားတဲ့
သားတွေမြေးတွေချည်းပဲ”

“ကိုင်း...ဘယ့်နှယ့်ရှိစ...ကောင်းကြသေးရဲ့လားဗျာ”

အရင့်အရင့်က ကျုပ်လက်ချက်နဲ့သေခဲ့ရတဲ့ ငါးတွေက
ကျုပ်ရဲ့ညီအစ်ကိုအရင်းတွေပဲ။ ခုန က တိုက်ငါးမန်းကြောင့်သေတဲ့ငါးက
ကျုပ်ရဲ့ညီအရင်း။ တိုက်ငါးမန်းရဲ့ သားအရင်းတဲ့။ ဒါ...ဒါဆို.. အခု
ကျုပ်..ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ကာယကံမြောက် အသေသတ်လိုက်တဲ့ တိုက်ငါးမန်းက ကျုပ်
ကျုပ်ရဲ့ အဖေ...။

နိတာဦး(ဥက္ကာမြေ)